

orättwisa ännu lägger in om adjuncturen, ehuru naturligtwis ingen har rätt att göra anspråk derpå. Tengström berättade för mig, att Han nyligen skrifvit till Dig om denna sak, som ligger oss alla om hjertat.

Med anledning af Ditt warma deltagande för mina enstaka sträfvan- den tillsänder jag Dig nu en akademisk rapport, som är skrifwen på befallning och inom loppet af några få timmar. Då den kommer att tryckas i Akademiens Bülletin, så står det Dig fritt att deraf offentlig- göra i Litterabladet, hvad Dig för godt synes. Du finner deri åtmins- tone en förteckning å det material, jag ifrån Sibirien medfört. Mitt första bemödande måste nu blifva att få detta material ut i werlden, i synnerhet allt hvad som rör den Samojediska stammen. Om lif och hellsa räcka till, så hoppas jag i framtiden på nämnda material kunna grunda mera omfattande arbeten af historiskt och comparativt-philo- logiskt innehåll; men till en början nödgas jag, för att tillfredställa de akademiska anspråken, uteslutande slå mig på special-grammatikor, ethnographiska beskrifningar, archeologiska afhandlingar m. m. Redan till hösten borde jag enligt Akademiens önskan blifva färdig med en Ostjakisk formlära, en kort ethnographie öfver samma folkstam och andra småsaker. Medan dessa arbeten granskas och tryckas, hoppas jag få i ostörd ro arbeta på mina Samojediska saker, hvilka taga i anspråk en längre tids ihärdig ansträngning. Hufvudsumman af min wishet har jag tänkt nedlägga i ett comparativt arbete, omfattande icke allenast de med hvarandra närmare befryndade Finska, Turkiska och Samojediska språken, utan äfven aflägsnare språkstammar af Mongo- liskt och Tungusiskt eller Mandshuriskt ursprung. I och för detta arbete har jag redan noterat mig till minnes ett och annat; men det mesta är ännu ogjordt.

Ehuru owiss om jag i nästa sommar kan slita mig lös ifrån mitt arbete, skulle jag likwäl bedja Dig wara god och wid tillfälle låta mig weta, om Du i Julii månad ärnar wistas i Kuopio. Med vänskap och högaktning framhårdar

Din tillgifne
M. A. Castrén

H:fors d. 4 April 1849.

162 J. V. SNELLMAN – B. E. MALMSTRÖM 19.IV
1849
HUB, SLS arkiv

Kuopio den 19 April 1849.

Min Heders Bror!

Din goda vänskap röjer jag i, hvad Du gjort med afseende på min tjensteansökning, ehuru jag måste bedja Dig återtaga densamma och således här med lugnt sinne och efter lång öfverläggning bekräftar mitt i sednaste bref yttrade beslut, att i fäderneslandet fortfarande bo och bygga. Af hjertat tack emellertid för Din åtgärd; var öfvertygad, att jag vet värdera den välvilja, som icke skyr att gagna äfven med utsigt att så missnöje och skörda otack.

Mitt sista bref torde också varit af nog oroligt innehåll, så att det gaf anledning wänta förändrad sinnesstämning. Men det steg för mig, hvarom fråga varit, är af art, att uppröra hvarje människas innersta. Mina vänners öfverseende har jag att begära för slappheten, att ett

ögonblick hafva lemnat frestelsen rum. Att ångern ännu kommit i rätt tid, bör jemna deras missnöje, såsom det lugnat mitt sinne att åter vara frestelsen fri. Ty jag har verkligen, sedan jag beslöt återtaga ansökningen, känt mig vara en ny människa, och denna känsla styrker mig icke ringa i beslutets fasthållande, om också insigten af min pligt är tjenligare för dess rättfärdigande. Ty att det är mannens pligt, att i ondt och godt fasthålla vid fäderneslandet, och att en vetenskapens elker sanningens tjänst bortom denna pligt är en egoismens uppfinning, medgifver Du säkert framför de flesta andra.

10 Egentligen har det också icke varit det tillbakasättande, jag af eget lands Styrelse rönt, som blifvit mig tungt att bära, utan det oerhörda godtycke, som här hvilat öfver skriftställarens verksamhet. Utestängd från Universitetet, har jag endast författarens utväg att verka för den inhemska bildningen; men denna utväg är numera helt och hållet stängd. Censurförordning och censorer t. o. m. finnas hos oss blott till namnet, medan polisen efter sitt godtycke gillar eller ogillar hvarje bokstaf, som tryckes. Du kan lätt föreställa Dig, huru odrägligt detta ok måste blifva. Härtill kom nu min vid den tiden sannolika, nu för en månad tillbaka afgjorda motgång, att gå miste, om den enda plats, jag i fäderneslandet kan eftersträfvat. När nu den oväntade underrättelsen från Upsala tillkom, och jag trodde skyndsamt beslut med anledning deraf vara af nöden, så ville jag genom ansökningens öfversändande hålla afgörandet öppet. Detta blef mig under många bekymrande underrättelser, hvilka jag icke kan specificera, allt svårare. Härtill kommer den tillfällighet att posten från södern hit till orten anländer blott ett par timmar, förrän bref till Sverige öfver Torneå afgå. Såsom ansökningen affärdades på en sådan mellanstund, så skref jag i en dylik äfven sednaste bref. Häraf brådskan i den förra och oron i det sednare.

20 Nu vid lugnt mod beder jag Dig upprepadt återtaga ansökningen. Måste jag lemna fäderneslandet, så vill jag åtminstone icke göra det för någon min yttre fördel.

 An en gång broderlig tacksägelse för Din bevisade välvilja. Dina bref hafva äfven såsom bevis för Din och andra dervarandes goda tanke om mig varit för mig uppmuntrande.

 Med sannt deltagande beklagar jag den sorg, som träffat Dig genom Din Moders dödsfall. Det hörer väl till lifvets gång; men dettas vanligaste vägar äro lika vanligt de tyngsta att vandra. Gerna önskade jag att Ditt minne af detta vårt korta meddelande varit fästadt vid en sorgfriare tidpunkt af Ditt lif.

40 Mottag försäkran om min Högaktning och oskrymtade tillgifvenhet

Joh. Vilh. Snellman

P. S. Kan Du få det öfversända myntet vexladt och något deraf återstår efter afdrag af postporto'n och andra omkostnader, så haf godheten köpa och genom A. I. Arvidsson i Stöckholm tillsända mig någon Bokhandelsnyhet.

J. V. S:n